

HELSINGIN SUOMALAINEN SANOMALEHTI OSAKEYHTIÖ

MYKKÄ LAULAJA (EINO LEINO)

Eino Euron antisto

Mykeliä lauleja

(vanha balladi)

Päiväleiden laulevan tuksen johdosta

Eino Leino

Kapio kivi künjöttä kusta

muokuntainen

Mykkyä laulaja.

(Tanha ballasti)

Päivälehdien lakkaantuksen johdosta.

Luo tyrannin laulaja soistettiin.
Hovi upea ympäri loisti.
Hän astui arkana, aatteissaan
Mut muisto puhtaasta tunnostaan
pian hänet pelon poisti.
Ja ylös hän ylös katsoen loi.
Hän tyranni patjoiltansa:
"olen kuullut sa että kumarrat päään,
vain taivaan Luojaalle yksinään
ja hengelle vapaan kansan.
Ties olen ma tänne sun kutsouttanut.
Myt kuule ja heristä korvas.
Ma enkä myöskin ole jumala?
voim onahan murskaksi taltata
lelut, jotka sun sielusi sorvas.
Tun kärkeä ma lakata laulustas,
joka kansahan kapinan syttää,
mut että mun käskyni parma ois
olen päättänyt kielisi leikata pois
ja sun ainiaaks mykistytää.
Kuul laulaja tuomion julman tuon
joo pytyssä, korkealla:
"ja vaikka te viette mun kielenikin,
niin slää laulun ihaniin
tämän gollttavan poveni alla!"
Yks viittaus Kädestä tyrannin
ja vietiin laulajan kieli:
"Noh, tahdomme kuulla laulua.
Tuo ilmi se suuri ja ihana,
jontk kätkevi laulajan onieli!"
Näin viikatti tyranni ilkkuen
mut samassa sielunsa säikkyi
Tuli laulajan silmästä singahti
salin suuren ja korkean ympäri,
ulas ikkunoihinkin läikkyi.
Ja ulkona kausa kaikki huns:
"flä murehdi, laulaja mykkyä!"
Ja ennen haastelit sanoilla
Myt haastat sa tulella leimulla.
Ja kausasi sydän sykkää!"
(Eino Leino.)

Mykkyä laulaja.

(Tanha ballasti)

Päivälehdien lakkaantuksen johdosta.

Luo tyrannin laulaja soistettiin.
Hovi upea ympäri loisti.
Hän astui arkana, aatteissaan
Mut muisto puhtaasta tunnostaan
pian hänet pelon poisti.
Ja ylös hän ylös katsoen loi.
Hän tyranni patjoiltansa:
"olen kuullut sa että kumarrat päään,
vain taivaan Luojaalle yksinään
ja hengelle vapaan kansan.
Ties olen ma tänne sun kutsouttanut.
Myt kuule ja heristä korvas.
Ma enkä myöskin ole jumala?
voim onahan murskaksi taltata
lelut, jotka sun sielusi sorvas.
Tun kärkeä ma lakata laulustas,
joka kansahan kapinan syttää,
mut että mun käskyni parma ois
olen päättänyt kielisi leikata pois
ja sun ainiaaks mykistytää.
Kuul laulaja tuomion julman tuon
joo pytyssä, korkealla:
"ja vaikka te viette mun kielenikin,
niin slää laulun ihaniin
tämän gollttavan poveni alla!"
Yks viittaus Kädestä tyrannin
ja vietiin laulajan kieli:
"Noh, tahdomme kuulla laulua.
Tuo ilmi se suuri ja ihana,
jontk kätkevi laulajan onieli!"
Näin viikatti tyranni ilkkuen
mut samassa sielunsa säikkyi
Tuli laulajan silmästä singahti
salin suuren ja korkean ympäri,
ulas ikkunoihinkin läikkyi.
Ja ulkona kausa kaikki huns:
"flä murehdi, laulaja mykkyä!"
Ja ennen haastelit sanoilla
Myt haastat sa tulella leimulla.
Ja kausasi sydän sykkää!"
(Eino Leino.)

Mykkä laulaja.
(Vanha balladi)
Päivälehdessä lakkaantukseen johdosta.

Luo tyrannin laulaja saatettiin.
Hovi, upseeri ympäri loisti.
Hän astui arkana, aatteissaan,
Mut muisto puhtraasta tunnostaan
piian häneltä peloon poisti.
Ja ylös hän yltäen katseen loi.
Hunus tyranni jatkoiitansa:
"olen kuullut sa että kumarrat jään,
vain taivaan Luojaalle yksinään
ja henjelle vapaan kansaan.
Ties olen ma tänne sun kutsuttanut.
Nyt kuule ja heristä korvas.
Ma enko myös ole jumala?
voim maahan murskaksi tallata
lelut, jotka sun sielusi sorvas.
Tun käskesi ma lakata laulustas,
joka kansahan kapinan syttää,
mut että mun käskyni varma ois
olun päättänyt kielisi leikata pois
ja sun aimiaakes mykistytää.
Kun laulaja tuomion julman tuon
jää pystyssä, korkealla.
"ja vaikka te viette mun kielenikin,
niin elää laulun ihana
tämän pöytävaran poveni alla!"
Yks viittaus Kädestä tyrannin
ja vietiin laulajan kieli:
"Noh, tahdomme kuulla laulua.
Tuo ilmi se suuri ja ihana,
jonne kätkevi laulajan mieli!"
Näin virkahti tyranni ilkkusen
mut samassa sielunsa säikkyi
Tuli laulajan silmästä singahti
salin suuren ja korkean ympäri,
ulas ikkunoihinkin läikkyi.
Ja ulkona kausa kaikki huns:
"Älä murehdi, laulaja mykkä!
Ja ennen haastelit sanoilla,
Nyt haastat sa tullella, leimulla.
Ja kansasi sydän sykkää!"
(Eino Leino.)